

Turun yliopisto

Kulttuurien tutkimuksen tutkinto-ohjelman valintakoe 2021

Vastaa kaikkiin kokeen tehtäviin (1, 2, 3a ja 3b).

Tullaksesi hyväksytyksi on valintakokeesta saatava vähintään 25 pistettä ja jokaisesta tehtävästä on saatava pisteitä.

Tehtävä 1: Motivaatiotehtävä

Vastaa kaikkiin kysymyksiin. Vastaustesi tulee pohjautua Askel kulttuurien tutkimukseen -kirjan valintakoeosioon, mutta niissä tulee olla myös omaa pohdintaasi.

- 1) Kerro lyhyesti, mikä sinua kiinnostaa Turun yliopiston kulttuurien tutkimuksen tutkinto-ohjelmassa? Pohdi asiaa a) kulttuurien tutkimuksessa tehtävän tutkimuksen ja b) kulttuurien tutkimuksen yhteiskunnallisen merkityksen näkökulmista.
- 2) Kerro lyhyesti tulevaisuudensuunnitelmistasi, mikäli valmistuisit Turun yliopiston kulttuurien tutkimuksen tutkinto-ohjelmasta. Millaisissa tehtävissä näkisit itsesi valmistumisesi jälkeen?
- 3) Miksi olisit sopiva opiskelija kulttuurien tutkimuksen tutkinto-ohjelmaan?

Tehtävä 2: Essee

Vastaa mahdollisimman monipuolisesti valintakoekirjan pohjalta seuraavaan esseetehtävään:

Tilan, paikan ja ympäristön näkökulmat kulttuurien tutkimuksessa

Tehtävä 3a: Tekstianalyysi

Analysoi ja tulkitse oheinen blogiteksti ”Maalaisuudesta ja kaupunkilaisuudesta” käyttäen apunasi valintakoekirjan näkökulmia ja käsitteitä.

Maalaisuudesta ja kaupunkilaisuudesta

Kuvailisin itseäni oman elämäni kaksoiskansalaiseksi. Tutkailen maailmaa kahdesta perspektiivistä, onhan sekä maalaisuus että kaupunkilaisuus osa identiteettiäni. Enkä varmasti ole ainoa laatuani. Maaseudun ja kaupungin välillä seilataan perhesiteiden, kodin, opintojen, työn ja miksei harrastustenkin vuoksi. Tulevaisuudessa ehkä vielä enenevässä määrin elämän eri osa-alueiden saadessa yhä hybridimuotoisempia piirteitä?

Omalla kohdallani urbaanin ja ruraalin elämän risteämä on tapahtunut muutettuani maalta kaupunkiin. Saatuani opiskelupaikan yliopistosta elämäni on muuttunut melkoisesti, loppujen lopuksi vain hyvällä tavalla. Mutta kuinka kummassa aavaan, hiljaiseen ja elämänmenoltaan tasaiseen ympäristöön tottunut yksilö on oppinut selviämään monipuolisessa ja vilkkaassa kaupungissa?

Maalla on mukavaa! Oma rauhaa, tilaa, hyvällä tavalla yksitoikkoista arkea ja mutkatonta yhteiselo on maaseudulla tarjolla yllin kyllin. Mielestäni kaikkein parasta maalla asumisessa onkin oman tilan ja yhdessäolon kokemukset. Mukavana lisänä yhteisöllisyyttä luovat aidot ja välittömät ihmiset. Halutessaan ihminen voi elää omannäköistään elämää häiriöittä, toisaalta luonteva rupattelutuokio naapurin kanssa voi syntyä postilaatikolla käydessä. Puolitutun kanssa on ihan okei jutella niitä näitä, jos sattuu hänen kanssaan yhtä aikaa kassajonoon tai huoltoasemalle kahvittelemaan. Luonto on myös lähellä, ja omalle perunamaalle on tilaa mukavasti.

Vaikka yli iltapäiväviiteen auki olevan kahvilan puute vaivasikin etenkin yläkouluikässä, en koe jääneeni mistään paitsi asuessani pikkupaikkakunnalla. Ehkäpä juuri tästä syystä kaupunkiympäristön mahdollisuudet jaksavat ilahduttaa ja hämmentää edelleenkin. Itselläni meni muun muassa jonkin aikaa käsittää, mihin kummaan ihminen tarvitsee ympäri vuorokauden auki olevia kauppoja, tai miksi juoda kahvit kahvilassa, kun sumpit voi keittää kotonakin? Miten ihmeessä voi valita itselleen mieleisen harrastuksen, kun mahdollisuuksia jo yksin kuorolauluun löytyy kymmeniä, ja miten kakkien bussilinjojen pysäkit ja määränpääät on mitenkään mahdollista oppia? Ja nämä toki vain esimerkkeinä. Osaan kysymyksistä vastaus on edelleen hiukan epäselvä, mutta suurimpaan osaan olen löytänyt taikka keksinyt jo vastauksen. Kuvailisin kaupunkia labyrintiksi, jossa seikkaillessa löytää kulman takaa aina jotain kiintoisaa nähtävää, koettavaa ja ihmeteltävää.

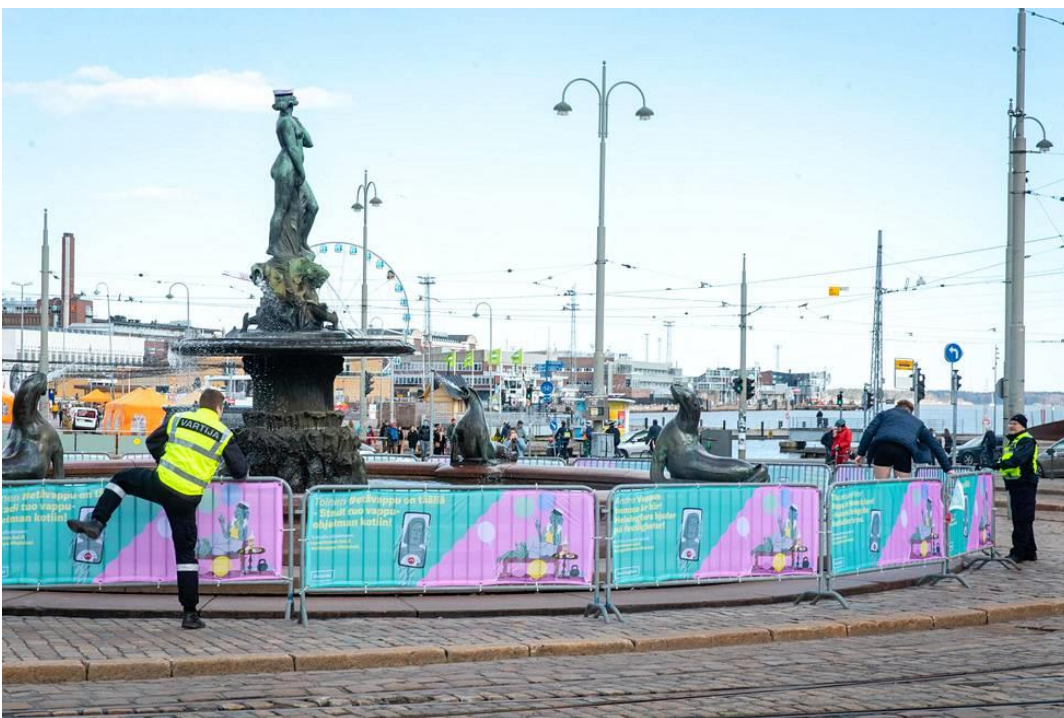
Kaupungin metkut oppii kyllä kaltaiseni heinäpunttikin, hyvinkin ketterästi. Niksejä ja "kirjoittamattomia" sääntöjä kaupunkielämiseen satelee opiskelijayhteisössä varsin auliisti. Suurin osa yhteisön jäsenistä lienee urbaanien ympäristöjen kasvattaja, kaupunkilaisuus on myös tietynlainen trendi ja kaupunkilaisuutta pidetään välillä jopa lähes itsestään selvänä normina. Kun muistaa pitää korvat ja silmät auki, voi saada yllättävänkin paljon rakennusaineiksia oman kaupunkilaisidentiteetin muovailemiseen.

Tiettömien taipaleiden takaa kaupunkiin tupsahtaneen voi olla jossain vaiheessa jopa hiukan noloa tai kiusallista myöntää alkuperäänsä. Näin ei missään nimessä pitäisi olla. Sekä maalaisuudessa että kaupunkilaisuudessa on omat etunsa ja mukavuutensa yhdessä vaikeuksien ja haittapuolien kanssa. On mielestäni rikkaus, että olen saanut kokea (ja koen edelleen), millaista eläminen on sekä siellä missä kaupat ovat auki ja julkista liikennettä voi hyödyntää vuorokauden ympäri, että siellä, missä pimeään laskeuduttua pihavalon haljun valon ulottumissa häilyy pelkkää mustaa honkamaata. Näiden kahden, omanlaatuisen maailman kokemukset ovat ihmiselle äärimmäisen opettavaisia.

Tehtävä 3b. Kuva-analyysi. Analysoi kuvia 1 ja 2 valintakoe kirjasta lukemasi perusteella.

Kuva 1: Juho Nurmi, Helsingin kaupunginmuseo, G1139, 30.4.2007. Kuvateksti: ”Vappuaatto 2007 Kauppatorilla. Mantan lakitus alkamassa, roikkuvat teekkarit patsaan vieressä. Havis Amandan kuntoa varjellakseen teekkarit turvautuvat nosturiin.”

Kuva 2: Juhani Niiranen, lehtijutusta Saara Ahola: ”Vappu rajoitusten alla”, Helsingin Sanomat 30.4.2021. <https://www.hs.fi/kaupunki/art-2000007952406.html>. Alkuperäinen kuvateksti: ”Satunnainen uimari kiipesi Mantan patsasta ympäröivien aitojen yli ja sai peräänsä vartijan.”